

Purva un kūdras termini:

Termins un tā sinonīmi	Termins angļu valodā	Termina skaidrojums	Termina interpretācija citos aspektos	Piezīmes	Rekomendētais termins lietošanai likumdošanas dokumentos
1	2	3	4	5	6
Vides resursu aizsardzība, zemes izmantošana, nekustamā īpašuma tiesību aprobežojumi					
Aizsargjoslas ap purviem	Protectionzone around the mire		Aizsargjoslas ap purviem tiek noteiktas, lai saglabātu bioloģisko daudzveidību un stabilizētu mitruma režīmu meža un purvu saskares (pārejas) zonā. Minimālie aizsargjoslu platumi ap purviem tiek noteikti: 1) 10 līdz 100 hektārus lielām platībām — 20 metru josla; 2) par 100 hektāriem lielākām platībām — 50 metru josla meža augšanas apstākļu tipos uz sausām, nosusinātām, slapjām minerālaugsnēm un nosusinātām kūdras augsnēm un vismaz 100 metru josla meža augšanas apstākļu tipos uz slapjām kūdras augsnēm.		Aizsargjoslas ap purviem
Aprobežojumi aizsargjoslās ap purviem	Restrictions in protection zone around the mire		Aprobežojumus aizsargjoslās ap purviem kā mitrzemēm nosaka Meža likums (izdots 17.03.2000., ar grozījumiem 01.01.2016.), kur skaidrojums ietver vien to, ka mežsaimniecībā - purvi tiek klasificēti kā meži uz slapjām kūdras augsnēm. Savukārt meža zeme ir zeme, uz kuras ir mežs, zeme zem meža infrastruktūras objektiem, kā arī mežā ietilpstošie un tam piegulošie pārplūstošie klajumi, purvi un lauces.		Aprobežojumi aizsargjoslās ap purviem

Purvs		Ekosistēmas, kurās koku augstums konkrētajā vietā nevar sasniegt vairāk par pieciem metriem;/Aizsargjoslu likums 1.panta 15.punkts/ http://likumi.lv/doc.php?id=42348			
Purvs -		Zeme ar pārmitrām, vāji aerētām kūdras augsniem, kurās koku augstums konkrētajā vietā nevar sasniegt vairāk par septiņiem metriem un zemsedzē dominē dažādu grīšļu un sfagnu dzimtu sugas. /MK Noteikumi par zemes lietošanas veidu klasifikācijas kārtību un to noteikšanas kritērijiem http://likumi.lv/doc.php?id=162207/			
Purvs (meža zeme)		Purvs klasificējas kā meža zeme-meža zemeir zeme, uz kuras ir mežs, zeme zem meža infrastruktūras objektiem, kā arī mežā ietilpstošie pārplūstošie klajumi, purvi, lauces un tam piegulošie purvi;/Meža likums - 1.pants 29.apakšpunkts http://likumi.lv/doc.php?id=2825			

Termins un tā sinonīmi	Termins angļu valodā	Termina skaidrojums no ģeogrāfiskā, ģeoloģiskā un ar kūdras ieguvi saistītā aspekta	Cita interpretācija	Piezīmes	Rekomendētais termins lietošanai likumdošanas dokumentos
1	2	3	4	5	6
Hidrotehniskā būvniecība					
Aizsprosts			Hidrotehnisko būvju komplekss, kas nodrošina ūdens līmeņa regulēšanu, tai skaitā ūdens līmeņa pacelšanu ūdenstīlpē vai ūdenstecē .	Tiek izmantots purvu hidroloģiskā režīma atjaunošanas pasākumos.	Aizsprosts
Dambis		.	Hidrotehniska būve, ko ierīko, lai regulētu ūdens līmeni un/vai straumi gultnē, lai aizsargātu teritoriju pret applūšanu	Tiek izmantots galvenokārt purvu hidroloģiskā režīma atjaunošanas pasākumos.	Dambis

Termins un tā sinonīmi	Termins angļu valodā	Termina skaidrojums no ģeogrāfiskā, ģeoloģiskā un ar kūdras iegūvi saistītā aspekta	Cita interpretācija	Piezīmes	Rekomendētais termins lietošanai likumdošanas dokumentos
1	2	3	4	5	6
Bioloģiskā daudzveidība					
Akači/ ezeriņi	Bogpools	Purva akači/ezeriņi –nelielas ūdenstilpes ar stingriem krastiem, izveidojušies vietās ar apgrūtinātu noteci, reljefa lūzuma vietās vai vietās, kur saplūst dažādu virzienu filtrācijas plūsmas. To pamatnē uzkrājas kūdrains sapropelis vai dūņas.	Reizēm šādos akačos sastop ūdensrožu Nymphaeaceae dzimtas augus un parasto pūsleni <i>Utricularia vulgaris</i> , kas liecina par gruntsūdens pieplūdi. Purva ezeriņi bieži vien veidojas saplūstot vairākiem akačiem, tā ir ūdenstilpe ar stingriem krastiem, platība var variēt no vidēji 10 m ² līdz 0,3 ha.	Raksturīgi tikai augstajiem purviem. Parasti veidojas purva kupola pakājē.	Akači
Akrotelms	Acrotelm	Akrotelms ir purva augšējais ar skābekli bagātais slānis, kur notiek aktīva kūdras veidošanās, notiek intensīvas ūdens līmeņa svārstības, ko nosaka nokrišņi un ūdens apmaiņa ar blakus esošo teritoriju.. Akrotelma biezums variēno 5 līdz 50 cm atkarībāno purva mikroreljefa.			Akrotelms
Aktīvu augsto purvu biotops	Activeraised bogbiotope		Ombrotrofo jeb augsto purvu biotopi veidojas, kad augi barības vielas un ūdeni saņem tikai ar nokrišņiem. Augstie purvi ir ar daudzgadīgu veģetāciju, tajos dominē sfagni, kas ir galvenie kūdras veidotāji purvā. Lielākajā daļā purva jānotiek kūdras veidošanās procesam, taču pieļaujams šajā biotopā iekļaut arī augstos purvus vai to daļas, kur kūdras veidošanās kādu laiku nenotiek, piemēram, pēc ugunsgrēka, dabisko klimatisko ciklu, piemēram, sausuma periodu, laikā.	Definīcija atbilstoši Eiropas Savienības īpaši aizsargājamam biotopam 7110*.	Aktīvi purvi augstie
Degradēti	Degradedrais		Augstie purvi, kuros izmainīts	Definīcija atbilstoši	Degradēti augstie

augstie purvi, kuros iespējama vai notiek atjaunošanās	edbogsstillca pableofnatura lregeneration		dabiskais hidroloģiskais režīms vai tie daļēji izmantoti kūdras ieguvei, bet kuros iespējams atjaunot hidroloģisko režīmu un kūdras veidošanās ir sagaidāma 30 gadu laikā. Nav iekļautas kūdras ieguves vietas, kā arī platības, kurās ieviešas daudzgadīga nitrofila veģetācija. Ievērojamu augāja daļu joprojām veido augstajiem purviem tipiskas augu sugas.	Eiropas Savienības īpaši aizsargājamam biotopam 7120	purvi
Degradēti purvi, kuros iespējama vai noris dabiskā atjaunošanās	Degradedpeat land	Augstā tipa sūnu purva vai kūdrāja daļa, kurš ir nosusināts vai daļēji susināts vai to daļēji izmanto kūdras ieguvei, bet tajā ir paredzēta vai ir iespējams atjaunot hidroloģisko režīmu un sagaidāma augstā tipa kūdras veidošanās.	Purva biotops, kurā ir izmainīts dabiskais hidroloģiskais režīms, vai to daļēji izmanto kūdras ieguvei, bet tajos ir iespējams atjaunot hidroloģisko režīmu un sagaidāma kūdras veidošanās. Augstie purvi, kuros izmainīts dabiskais hidroloģiskais režīms vai tie daļēji izmantoti kūdras ieguvei, bet kuros iespējams atjaunot hidroloģisko režīmu un kūdras veidošanās ir sagaidāma 30 gadu laikā. Nav iekļautas kūdras ieguves vietas, kā arī platības, kurās ieviešas daudzgadīga nitrofila veģetācija. Ievērojamu augāja daļu joprojām veido augstajiem purviem tipiskas augu sugas (Biotopu rokasgrāmata)		Degradēti augstie purvi
Lāmas	Bogpools	Lāmas veidojas augot purva kupolam un palielinoties spriegumam kupola nogāzēs, kā rezultātā veidojas dziļi koncentriski vai garenstiepti ielīsumi kūdras slāņos, kas var būt pildīti ar ūdeni vai kūdrainām duļķēm. Purva griezumā iezīmējas ar atšķirīgu kūdras slāņa fragmentu, kas norāda uz	Lāmas ir pastāvīgi ar ūdeni pildītas ieplakas, kurās sastopami peldošie ūdensaugi. Lāmas krasti parasti aizaug ar baltmeldru, andromedu, klātas ar sfagniem; garums parasti pārsniedz platumu, malas nelīdzenas. Var būt periodiski izzūstošas.	Veidojas tikai augstajos purvos.	Lāmas

		kūdras slāņu plīšanas rezultātā pārvietotu kūdras fragmentu, no dziļākiem slāņiem.			
Liekņas	Bog	Ģeoloģiskā un ģeogrāfiskā aspektā tiek saprasts kā viens no augstā purva mikroreljefa elementiem. Purva griezumā iezīmējas ar vājāk sadalījušos kūdru, jo tur augiem atmirstot, ir augstāks gruntsūdens līmenis un traucēta skābekļa piekļuve, kas palēnina sadalīšanās procesus.	Negatīvās reljefa formas, kurās sastop gan lāmas, gan slīkšņas, gan akačus jeb ezeriņus. Mežu ekoloģijas aspektā termins liekņa nozīmē purvaiņu meža augšanas apstākļu tips slapjās kūdraugsnēs, tādēļ jāuzmanās nesajaukt šos terminus.	Raksturīgas augsto purvu mikroreljefam.	Liekņas
Mitrāji, mitrzemes	Wetland	Mitrzemes ir vietas, kur paaugstināta mitruma apstākļos, augiem atmirstot, var veidoties kūdra un attīstīties purvi.	Saskaņā ar Ramsāres konvencijas 1.pantu, mitrāji ir palienes, zāļu un kūdras purvi vai ūdeņu platības - dabiskas vai mākslīgas, pastāvīgas vai pārplūstošas, kurās ir stāvošs vai tekošs ūdens, saldūdens, iesāļš vai sāļš ūdens, t.sk. jūras akvatorijas, kuru dziļums bēguma laikā nepārsniedz 6 metrus. Mitrzemes jeb mitrāji ir aizaugošas upes un ezeri, mitri un pārplūstoši meži un palieņu pļavas Purvi ir viens no mitrāju veidiem.	Mitrāju sastāvā ietilpst purvi, kā arī mitri zālāji, niedrāji vai atklātas ūdens platības neatkarīgi no tā, vai tiem ir dabiska izcelsme vai periodisks raksturs, ar stāvošu vai tekošu ūdeni, saldūdeni vai iesāļūdeņi. Latvijā ir izveidotas sešas Ramsāres vietas.	Mitrāji, mitrzemes
Pārejas purvi un slīkšņas	transitionmir esandquaking bogs		Dažādas kūdru veidojošas augu sabiedrības, kas izveidojušās, aizaugot un pāraugot barības vielām nabadzīgiem līdz vidēji bagātiem ezeriem, un kurās dominē zemi vai vidēji augsti grīšļi, zaļšūnas vai sfagni. Slīkšņas cieši saistītas ar amfībiskām un ūdensaugu sabiedrībām.	Definīcija atbilstoši Eiropas Savienības īpaši aizsargājamam biotopam 7140. Šajā biotopā iekļauj arī uzpūstā grīšļa Carex rostratamonodomin anto audžu ieslēgumus ezeru krastu slīkšņas	Pārejas purvi un slīkšņas

Purva atjaunošana	Regeneration of peatland		Ietekmētas purva ekosistēmas mēģinājums atgriezt to pēc iespējas dabiskākā stāvoklī ar uzsvāru, lai ekosistēma turpinātu dabiski attīstīties. Atjaunošanas pasākumu komplekss var ievērojami atšķirties atkarībā no tā kādi purva ekosistēmas elementi ir ietekmēti visbūtiskāk.		Purva atjaunošana
Purva degradācijas pakāpe		Purva hidroloģiskā režīma izmaiņu un/vai kūdras ieguves rezultātā notikušas kūdras sastāva un citu īpašību izmaiņas.	Raksturojums cik lielā mērā hidroloģiskā režīma izmaiņu rezultātā ir mainījusies purva ekosistēma, tās veģetācijas un dzīvnieku valsts.		Purva degradācijas pakāpe
Ramsāres vietas	Ramsar Sites	Ramsāres vietas ir noteiktas pēc bioloģiskiem parametriem „Par starptautiskas nozīmes mitrājiem, īpaši kā ūdensputnu dzīves vidi”, tādēļ netiek apskatītas ģeoloģiskā un ar kūdras ieguvei saistītā aspektā.	Ramsāres Konvencija „Par starptautiskas nozīmes mitrājiem, īpaši kā ūdensputnu dzīves vidi” pieņemta 02.02.1971. Spēkā stājās no 1975. g. Irānas pilsētā Ramsārē. Latvijā noteiktas sešas Ramsāres vietas, kas ir nozīmīgas kā ūdensputnu vide un mitrāju ekosistēma – Teiču un Pelečāres purvi (kopā 24 000 ha), Engures ezers (18 000 ha), Kaņiera ezers (1200 ha), Lubānas mitrāju komplekss (47 902 ha), Ziemeļu purvi (5318 ha) un Papes mitrāju komplekss (51 725 ha).		Ramsāres vietas

Termins un tā sinonīmi	Termins angļu valodā	Termina skaidrojums no ģeogrāfiskā, ģeoloģiskā un ar kūdras iegūvi saistītā aspekta	Cita interpretācija	Piezīmes	Rekomendētais termins lietošanai likumdošanas dokumentos
1	2	3	4	5	6
Derīgo izrakteņu izmantošana/iegūve					
Atradnes pase	Passportofdeposit	Dokuments, kurā apkopota visa galvenā informācija par atradni.			Atradnes pase
Apauguma novākšana	Removalofwoodyplants, removalofforestvegetation	Veģetācijas novākšana atsedzot kūdru.		Tiek izmantota kūdras atradnes sagatavošanas procesā kūdras iegūvei	Apauguma novākšana
Atcelmošana	Stumpgrubbinng	Kūdras ieguves lauka sagatavošana no tās izņemot kūdrā esošos celmus un koku atliekas			Atcelmošana
Bērtas kūdras blīvums, uzbērtas kūdras blīvums	Bulkdensityofstrewpeat	Frēzkūdras bērtne kūdrai ir atšķirīgs mitrums un blīvums salīdzinājumā purvā esošai kūdrai.			Bērtas kūdras blīvums
Bērtne	Stockpile	Produkcijas pagaidu uzglabāšana vieta, kuru veido ar trijstūra šķērsriezumu, bet tās sānu garumu un platumu nosaka atkarībā no polietilēna plēves platuma, kuru izmanto bērtnes noseģšanai.			Bērtne
Caurteka	Culvert			Caurule vai sistēma, kas ļauj ūdenim noplūst arī gadījumos, kad tiek veidots ceļš.	Caurteka
Caurteka kartu grāvī	Culvertinfieldditch			Lai pilnīgi norisinātos purva nosusināšana, jābūt ūdens notecei no kartu grāvjiem uz	Caurteka kartu grāvī

				tālāko meloriācijas sistēmu, taču ieguves tehnoloģiskajā procesā reizēm nepieciešama ceļa izveide. Līdz ar to caurtekas ierīkošana ir risinājums.	
Caurteka savācējgrāvis	Culvertinmai nditch			Ja par savācējgrāvi nepieciešams ierīkot ceļu, tad susināšanas nodrošināšanai tiek ierīkotas caurtekas	Caurteka savācējgrāvis
Degradēta teritorija		Teritorija ar izpostītu vai bojātu zemes virskārtu vai pamesta apbūves, derīgo izrakteņu ieguves, saimnieciskās vai militārās darbības teritorija; <i>Zemes pārvaldības likums</i> / http://likumi.lv/doc.php?id=270317			Degradēta teritorija
Derīgo izrakteņu ieguves vietas konservācija –	Conservation of the deposit extraction site	Derīgo izrakteņu ieguves vietas konservācija – pasākumu sistēma, kas īstenojama uz laiku pārtraucot derīgo izrakteņu ieguvi un kas nodrošina derīgo izrakteņu krājumu saglabāšanos un novērš izveidotās derīgo izrakteņu ieguves vietas (karjeru, lauku) negatīvu ietekmi uz apkārtējo vidi.			Derīgo izrakteņu ieguves vietas konservācija
Ekskavācijas paņēmiens (gabalkūdras ieguvei)	Dredgeds deposit winning method	Paņēmiena pamatā ir kūdras iegulas ieguve ar divām metodēm – daudzkausu ekskavatoru vai ar vienkauša ekskavatoru. Pielietojot šo paņēmienu, kūdra tiek iegūta visā			Ekskavācijas paņēmiens (gabalkūdras ieguvei)

		izstrādājamās iegulas dziļumā.			
Grieztās kūdras ieguve	Cuttedpeat	Grieztās kūdras ieguves metode tiek izmantota, lai iegūtu dabīgas struktūras mazsadalījušās kūdras blokus, līdz ar ko tā ir izmantojama tikai iegulā ar dabisku struktūru.			Grieztās kūdras ieguve
Derīgo izrakteņu ieguves vietas konservācija –	Conservation of the deposit extraction site	Derīgo izrakteņu ieguves vietas konservācija – pasākumu sistēma, kas īstenojama uz laiku pārtraucot derīgo izrakteņu iegūvi un kas nodrošina derīgo izrakteņu krājumu saglabāšanos un novērš izveidotās derīgo izrakteņu ieguves vietas (karjeru, lauku) negatīvu ietekmi uz apkārtējo vidi.			Derīgo izrakteņu ieguves vietas konservācija
Izstrādāti frēzlauki vai lauki, kuros ieguve pārtraukta	Extracted or stopped to extract milled peat fields	Kūdras ieguves lauki, kuros notiek vai ir notikusi frēzkūdras ieguve. Ar frēzpaņēmienu kūdras iegulu no virskārtas nelielā slāņa dziļumā nostrādā pakāpeniski. Ar šo paņēmienu, iegūstot kūdru no kūdrāja virsas, frēzlaukiem ir gluda virsma.			Izstrādāti frēzlauki
Kartu grāvis	Extraction field ditch	Kūdras ieguves lauku nosusināšanas tiek veikta ierīkojot un izmantojot detālā jeb kartu grāvju tīklu kūdras ieguves teritorijas iekšienē. Kartu grāvji tiek rakti ik pa 20 m. Kartu grāvju dziļums ir atkarīgs no iegūstamās kūdras mitruma, kam ir jānodrošina nepieciešamā nosusināšanas norma. Tiek pieņemts, ka kartu grāvja ekspluatācijai dziļumam ir jābūt 1,8 m augstā tipa kūdras iegulā, skaitot no neprofilētu kartu virsas.			Kartu grāvis
Kūdras lauks/ Kūdras	Peat extraction field	Kūdrāja platība, kur notikusi, notiek ieguve vai platība sagatavota ieguvei,	Pilnībā degradēts purvs, noņemts dabiskais veģetācijas slānis, kūdras	Purva platība, kur notikusi, notiek	Kūdras lauks

ieguves vieta		kas nosusināta un kūdras mitrums no dabiski mitras kūdras 90-96%, samazināts līdz 40-60%. Kūdras ieguvei sagatavota platība (novākts apaugums un zemsega, ierīkots grāvju tīkls, izbūvēta ceļu infrastruktūra), platība, kurā notiek kūdras ieguve, kā arī platība, kurā kūdras ieguve ir pārtraukta vai pabeigta, neatkarīgi no sākotnējā zemes izmantošanas veida (mežs, lauksaimniecībā izmantojamā zeme vai mitrzeme).	ieguvei sagatavota platība (novākts apaugums un zemsega, ierīkots grāvju tīkls, izbūvēta ceļu infrastruktūra), platība, kurā notiek kūdras ieguve, kā arī platība, kurā kūdras ieguve ir pārtraukta vai pabeigta, neatkarīgi no sākotnējā zemes izmantošanas veida (mežs, lauksaimniecībā izmantojamā zeme vai mitrzeme).	ieguve vai platība sagatavota ieguvei.	
Kūdras ieguve ar frēzēšanas paņēmieni	Extractionwithmillingtechniques	Kūdras ieguves lauku frēzkūdras frēzēšanas uzdevums ir iegūt no nogulas sasmalcinātas kūdras drupatas, kas visātrāk spētu žūt. Frēzēšanas dziļums tiek regulēts atkarībā no lauka virsas žūšanas intensitātes saistībā ar meteoroloģiskiem apstākļiem un kūdras nogulas īpašībām. Vidējais frēzēšanas dziļums ir 12-15 mm.		Ar frēzēšanas metodi iegūst kūdras, ko izmanto enerģētikā un lauksaimniecībā	Kūdras ieguve ar frēzēšanas paņēmieni
Kūdras ieguve ar karjera paņēmieni	Extractiontechniqueswithcare	Mūsdienās retāk minēts termins, taču zināmā mērā šo var attiecināt arī gabalkūdras ieguves vietām, kur izstrādātā vieta ir ievērojami zemāka par apkārtējo platību. Agrāk kūdras ieguve šaurākā platībā, bet gandrīz līdz pamatnes nogulumiem, tādējādi neturpinot nosusināšanu, izraktā vieta piepildās ar ūdeni			Kūdras ieguve ar karjera paņēmieni
Konservācija		Derīgo izrakteņu ieguves vietas konservācija – pasākumu sistēma, kas īstenojama uz laiku pārtraucot derīgo izrakteņu ieguvei un kas nodrošina derīgo izrakteņu krājumu			Konservācija

		saglabāšanos un novērš izveidotās derīgo izrakteņu ieguves vietas (karjeru, lauku) negatīvu ietekmi uz apkārtējo vidi. Kūdras ieguves lauku (karjeru) konservācija – pasākumu sistēma, kas kūdras izstrādes laukos nodrošina melioratīvās ietekmes daļēju vai pilnīgu apstādīšanu un nodrošina grunts ūdens līmeņa paaugstināšanos līdz kūdras lauku virsmai.			
Rekultivācija	Recultivation		Degradētas vai ietekmētas vides sakopšana un atgriešana pēc iespējas dabiskākā stāvoklī atkarībā no vides apstākļiem un īpašnieka apsaimniekošanas plāniem. Ir vairāki rekultivācijas veidi: renaturalizācija, ūdenstilpju izveidošana, izmantošana zemkopībā u.c., var tikt minēta arī cilvēku radītā piesārņojumu utilizācijā, lai samazinātu nelabvēlīgo ietekmi uz vidi.		Rekultivācija
Renaturalizācija	Renaturalisation		Dabīga purva ekosistēmas atjaunošanās, platībās notiek dabīgie procesi – apmežošanās un pārpurvošanās.	Sekmīgāk atjaunojas karjeri, kur ir ūdens; frēzlauku pārpurvošanās notiek ievērojami ilgākā laikā un tieši saistīti ar nosusināšanas sistēmu stāvokli.	Renaturalizācija
Savācējgrāvis/ kontūrgrāvis	Mainditch	Kūdras ieguves lauku nosusināšanas tiek veikta ierīkojot novadgrāvjus paredzētās darbības teritorijas perimetru, kas savāc ūdeņus no kūdras lauka iekšējiem grāvjiem jeb kartu grāvjiem.			Savācējgrāvis

Termins un tā sinonīmi	Termins angļu valodā	Termina skaidrojums no ģeogrāfiskā, ģeoloģiskā un ar kūdras iegūvi saistītā aspekta	Cita interpretācija	Piezīmes	Rekomendētais termins lietošanai likumdošanas dokumentos
1	2	3	4	5	6
Ģeoloģiskais un ģeogrāfiskais aspekts					
Augstā tipa jeb ombrotrofais sūnu purvs	Raised, ombrotrophic bog	Augstā tipa purvs ir purvu attīstības cikla pēdējā stadija, tādēļ tie bieži vien veidojas virs zemā, un/vai pārejas purva kūdras slāņiem, kad tie kļūst tik biezi, ka tos veidojošie augi vairs nerasniedz gruntsūdeņus un ieviešas augi, kas barojas no nokrišņu ūdeņiem. Sarežģītos ģeoloģiskos un fizikālos procesos augstajā purvā veidojas tikai augstajam purvam raksturīgs mikroreljefs. Galvenie kūdras veidotāji sūnu purvā ir sfagni, spilves un šeihcērijas.	Aktīvi (neskarti) augstie purvi: ombrotrofie jeb augstie purvu augi barības vielas saņem tikai ar nokrišņiem. Tajos ūdens līmenis parasti ir augstāks nekā blakus esošajās teritorijās. Purva veģetāciju veido augi, kas spēj pastāvēt ar minerālvielām nabadzīgajos biotopos: sfagnu sūnas, spilves, šeihcērijas, kā arī purvu bērzi un purvu priedes. Raksturīga daudzgadīga veģetācija, kurā parasti dominē sfagni. Parasti augstajos purvos jānotiek kūdras veidošanās process, taču šajā biotopā pieļaujams iekļaut arī augstos purvus vai to daļas, kur kūdras veidošanās kādu laiku nenotiek, piemēram, pēc ugunsgrēka, dabisko klimatisko ciklu, piemēram, sausuma periodu, laikā.	Augsto purvu augu barošanās notiek ar nokrišņu ūdeņiem, kuriem nepiemīt augsts minerālvielu saturs, līdz ar to būtiski atšķiras arī augstā purva veģetācija. To veido augi, kas spēj pastāvēt ar minerālvielām nabadzīgajos biotopos: sfagnu sūnas, spilves, šeihcērijas, kā arī purvu bērzi un purvu priedes. Nozīmīgākie augsta purva attīstībā ir sfagni, kas savas īpatnējās uzbūves dēļ spēj aizturēt nokrišņu ūdens daudzumu, kas 25-35 kārtīgi pārsniedz to masu (Brakšs1961).	Augstā tipa purvs
Augstā tipa purva kūdras veidi	types of raised, ombrotrophic bogs	Augstā tipa kūdras parasti veidojas un uzkrājas virs zemā vai pārejas tipa kūdras, tai skaitā purvu kupolos,			Augstā tipa purva kūdras veidi

		<p>purva attīstības cikla stadijā, kad veģetācija barojas vairs tikai no nokrišņu ūdens. Tas ir visskābākais kūdras tips, pH -2,5-4,0, kam raksturīga zema sadalīšanās pakāpe.</p> <p>Galvenie kūdras veidi ir: sfagnu, sfagnu-grīšļu, spilvju-sfagnu. Augstā tipa sfagnu, sfagnu-grīšļu, spilvju-sfagnu kūdras veido galvenokārt <i>Sphagnum magellanicum</i>, <i>Sph. fuscum</i>, <i>Sph. cuspidatum</i>, <i>Sph. angustifolium</i>, <i>Eriophorum vaginatum</i> un Ericaceae dzimtas sīkkrūmu un priežu atliekas. Kūdras krāsa dabiskā stāvoklī ir gaiša, dzeltenīgi brūna. Dabiskā minerālo daļiņu koncentrācija niecīga vai tās nav vispār.</p>			
Avotu purvi	Springfens	<p>Avotu purviem raksturīga ar karbonātiem bagātīgu (līdz pat 40%) kūdras slāņu veidošanās. Parasti šādu purvu izplatība ir neliela, bet kūdras slāņu biezums neliels vai arī tas nav izveidojies. Tas nosaka to, ka avotu purvi ne vienmēr ir apskatāmi ģeoloģiskā vai ar kūdras iegūvi saistītā aspektā.</p>		Viens no zemā tipa purviem.	Avotu purvi
Avoti un avoksnāji	Fennoscandia nmineral-rich springs andspringfens		<p>Purvi ar pastāvīgu gruntsūdeņu pieplūdi. Ūdens ir auksts, vai tam ir pastāvīga temperatūra, pateicoties straujajai ūdens kustībai, bagāts ar skābekli un minerālvielām. Avotiem var būt ūdenstilpe, kurā ūdens uzkrājas, izplūstot no zemes, un notece (strausti) ar tipisku veģetāciju. Avotu purvos ūdens sūcas caur augsni, sāk uzkrāties kūdra, pastiprinot specifiskas</p>	Definīcija atbilstoši Eiropas Savienības īpaši aizsargājamam biotopm 7160.	Avoti unavoksnāji

			veģetācijas augšanu.		
Celmainība	Stumpcontent			Celmu daudzums kūdrā, ko var izteikt kā procentuālo daudzumu kūdrā.	Celmainība
Ciņu mikroreljefs	Hillocksmicrorelief		Mikroreljefa veids, kas veidojas mainoties augu sugu sastāvam atkarībā mitruma apstākļiem un purva struktūras.	.Raksturīgs tikai nobriedušiem augstā tipa purviem	Ciņu mikroreljefs
Degradēts purvs (kūdrājs)	Degraded peatland	Kūdrājs, kurā veikta nosusināšana, samazinājies kūdras mitrums, palielinājies blīvums un teritorijā ir iespējams plānot kūdras ieguvi.	Kūdrājs, kas zaudējis tā dabīgās funkcijas, kuram kūdras veidošanās un ekosistēmu funkcijas ir traucētas vai iznīcinātas („StrategyforResponsiblePeatlandManagement” IPS,2010).		Degradēts kūdrājs
Derīgie izrakteņi	Mineralresources	Neorganiskas vai organiskas izcelsmes veidojumi (arī pazemes ūdeņi), kuru izmantošana ir praktiski iespējama un ekonomiski izdevīga. Tai skaitā kūdras iegulas līdz 5 hektāru platībā vienam īpašniekam piederība īpašuma robežās.			Derīgie izrakteņi
Derīgo izrakteņu krājumu bilance	MineralResourceBalance	Ģeoloģiskās informācijas apstrāde un apkopošana par Derīgo izrakteņu (būvmateriālu izejvielu, kūdras, sapropeļa un dziedniecības dūņu) krājumu bilanci. Apkopojamais materiāls satur strukturētas ziņas par Latvijā izplatīto derīgo izrakteņu izmantošanu un krājumu izmaiņām.		Derīgo izrakteņu krājumu bilancē dati tiek strukturēti gan pēc derīgā izrakteņa veida gan arī pēc administratīvi teritoriālās piederības. Papildu tiek sniegtas ziņas, kā par jaunām derīgo izrakteņu atradnēm, kuru	Derīgo izrakteņu krājumu bilance

				izmantošana ir sākusies tekošajā pārskata gadā, tā arī par atradnēm, kurās derīgo izrakteņu izmantošana pārskata gadā nav notikusi.	
Eitrofiska kūdra	Eutrophicpeat	Zemā tipa purvu kūdra veidojas bagātīgas minerālās barošanās (eitrofiskos) apstākļos.			Eitrofiska kūdra
Fulvolskābe	Fulvicacids			Humusvielu frakcija, kas ir šķīstoša pie visām pH vērtībām.	Fulvolskābe
Ģeoloģiskā urbšana	Geologicalcoring	Ģeoloģisko urbšanu veic ar kamerurbi, dokumentējot nogulumus, nosakot to īpašības (krāsu, mitrumu, sadalīšanās pakāpi, utt.). Tiek paņemti paraugi tālākām analīzēm laboratorijā.			Ģeoloģiskā urbšana
Ģeoloģiskā zondēšana	Geologicalprobing	Zondēšanu veic ar zondi, nosakot kūdras iegulas dziļumu un vajadzības gadījumā arī kūdras slāņu raksturu un robežas. Iegūtā informācija tiek fiksēta, izmantota šķērsriezumu sastādīšanai, kā arī, lai izvēlētos labākās vietas urbumu veikšanai un nogulumu paraugu iegūšanai.			Ģeoloģiskā zondēšana
Ģeoloģiskās izpētes pārskats	Reportofgeologicalexploration	Ģeoloģiskās izpētes rezultātus apkopojums par ģeoloģisko izpēti un iegūtajiem rezultātiem. Pārskats satur visus datus, kas nodrošina iegūto rezultātu ticamības novērtēšanu, derīgo izrakteņu ieguves projekta sastādīšanu un derīgo izrakteņu		Pārskatā ietver: vispārīgas ziņas par izpētīto teritoriju; izpētes darbu metodikas aprakstu; izpētītās teritorijas	Ģeoloģiskās izpētes pārskats

		izmantošanu.		ģeoloģisko apstākļu raksturojumu; derīgo izrakteņu sastāva un tehnoloģisko īpašību raksturojumu; atradnes izmantošanas inženierģeoloģisko apstākļu raksturojumu; ziņas par atradnē konstatētajiem citiem derīgo izrakteņu veidi; derīgo izrakteņu krājumu aprēķinu.	
Hedotelms	Hedotelm	Apakšējais kūdras nogulumu slānis, kuru būtiski ietekmē grunts un spiedes ūdeņi, kā arī minerālās pamatnes ķīmiskais sastāvs			Hedotelms
Humīnskābes	Humicacids		Humusvielu frakcija, kas ir šķīstoša, ja $pH < 2$.		Humīnskābes
Humusvielas	Humic substances		Kūdras humusvielu molekulu struktūru, sastāvu un to molekulmasu ietekmē ne tikai izdalīšanas metodika, bet arī atšķirīgi prekursori (veģetācija). Sfagnu kūdrā ir relatīvi stabilas un pret degradāciju noturīgas humīnskābes (HS), kamēr fulvoskābes (FS) ir relatīvi viegli degradējamās, kā arī sfagnu kūdras HS molekulu izmērs ir nedaudz mazāks nekā no grīšļu kūdras izdalītajām HS, taču, salīdzinot ar HS, kas izdalītas no citām vidēm, kūdras HS ir visaugstākā molekul-masa un	Humusvielas ir bioloģiski noturīgas, lielmolekulāras, heterogēnas uzbūves dabiskas izcelsmes organiskās vielas ar plašu krāsu spektru (no dzeltenas līdz melnai).	Humusvielas

			dispersums, tālāk seko augsnes HS, bet ar mazāko molekulasu un dispersumu raksturīgas no oglēm izdalītajām HS.		
Kūdras atradne		Teritorija, kurā veikta ģeoloģiskā izpēte un atzīts, ka šī teritorija ir kūdrājs vai rūpnieciski izmantojams purvs, kuru iespējams izmantot kūdras ieguvei, kas ietver, dažus slapjos meža tipus, nosusinātos purvus un kūdras ieguves vietas, kā arī nosusinātas lauksaimniecības un mežsaimniecības zemes. Pēc MK noteikumiem Nr. 570, rūpnieciski izmantojamā slāņa dziļums ne mazāks par 0,9 m nenosusinātai vai 0,7 m nosusinātai atradnei, vidējais dziļums 1,0 m un lielāks.		Par kūdras atradnēm nevar uzskatīt visu purvu teritoriju, bet tikai rūpnieciski izmantojamās platības, kā arī purvu teritorijas, kurās nav veikta ģeoloģiskā izpēte un teritorijai nav piešķirts atradnes statuss un sagatavota atradnes pase.	Kūdras atradne
Kaļķaini zāļu purvi	Calcareousfens	Kaļķaini zāļu purvi veidojas vietās, kur tuvu zemes virsai atrodas vai izplūst virspusē ar kaļķiem bagāti gruntsūdeņi, kas ietekmē augāja sastāvu. Augiem atmirstot veidojas ar karbonātiem bagāta kūdra. Parasti šādas kūdras slāņu biezums neliels vai arī nav izveidojies. Šādos gadījumos kaļķaini zāļu purvi nav apskatāmi ģeoloģiskā vai ar kūdras ieguvei saistītā aspektā.		Viens no zemā tipa purviem	Kaļķaini zāļu purvi
Kaļķaini zāļu purvi	Calcareousfens		Kaļķainu augteņu mitrāji, parasti zāļu purvi, kuros dominē zemie grīšļi un zaļšūnas. Kūdras slānis var arī nebūt izveidojies. Bieži veido mitrāju kompleksus, tāpēc šeit pieskaitāmi arī mitro zālāju (<i>Molinion</i>), augsto grīšļu (<i>Magnocaricionelatae</i>), niedru (<i>Phragmitionaustralis</i>) un dažādu	Definīcija atbilstoši Eiropas Savienības īpaši aizsargājamam biotopam 7230*	Kaļķaini zāļu purvi

			mitru ieplaku augu sabiedrību ieslēgumi kaļķainos zāļu purvos.		
Katotelms	Catotelm	Katotelms ir purva neaktīvais jeb „nedzīvais” slānis zem virsējā ar skābekli bagātā akrotelmaslāņa, un to veido jau atmirušie augi – kūdra un valda anaerobi apstākļi.			Katotelms
Kūdra	Peat	Kūdra ir irdens, vai vāji konsolidēti organogēni nogulumu, kas satur ne vairāk par 50% minerālvielu (no sausās vielas svara) un ir uzkrājušies, paaugstinātā mitruma un skābekļa nepietiekamības apstākļos nepilnīgi sadaloties atmirušajai augu biomasai. Kūdras sausā viela lielākoties sastāv no daļēji sadalījušos augu atliekām, augu audu sadalīšanas produktiem, šūnu struktūru zaudējušas, tumšas amorfas vielas: humusa, kā arī minerālvielām. Mitruma saturs dabiski mitrajā kūdrā parasti svārstās 85-95% robežās un ir atkarīgs no kūdras sadalīšanās pakāpes un tipa (Тюпемнов 1976).		.	Kūdra
Kūdraina augsne	Peatysoil	Kūdrainas augsnes veido mālainas vai smilšainas augsnes, kur organisko vielu piejaukumu ir ne vairāk par 50% un ne mazāk par 15%.			Kūdraina augsne
Kūdras augsne/ kūdraugsne	Peatsoil	Par kūdras augsnēm jeb purva augsnēm sauc hidromorfās augsnes, kuras veido kūdras slānis, kas dabiskos apstākļos ir biežāks par 30 cm un, kura sastāvā ir ne mazāk kā 50% organisko vielu. Atkarībā no kūdru veidojošo augu atliekām iedala: zemā purva, pārejas purva un augstā purva kūdraugsnes.	Kūdras augsnēm jeb purva augsnēm sauc augsnes, kurām kūdras slānis dabiskos apstākļos ir biežāks par 30 cm (Kārklīņš, 2009).	Visos aspektos, kas ir saistīti ne tikai ar mūsdienu veģetāciju, bet ar purva nogulumiem ir uzsvērts, ka noteikti ir jāņem vērā kūdras slāņa biezums 30 cm kā	Kūdras augsne/ kūdraugsne

		Pēc sadalīšanās pakāpes kūdraugsnesiedala: kūdraina augsne – 25%, trūdaini kūdraina – 25-45%, trūdaina - lielāka par 45%.		purva robeža. Pretējā gadījumā paplašinot purva robežu ar kūdras dziļumu arī mazāku par 30 cm, kas būtībā ir pārpurvotas zemes	
Kūdras botāniskais sastāvs	Peatbotanical composition	Kūdras botāniskais sastāvs ir kūdras veidojošo dažādo augu atlieku daudzums procentos. Pēc tā tiek noteikts kūdras veids.			Kūdras botāniskais sastāvs
Kūdras dūņas	Peatmud	Vāji konsolidēta, labi sadalījusies kūdra ar maz sadalījušos augu atliekām.		Plaši tiek pielietotas medicīnā.	Kūdras dūņas
Kūdras humifikācijas pakāpe	Peathumification degree	Procentos izteikta kūdras bezstruktūras daļa (humusa) attiecība pret visu kūdras aizņemto tilpumu.		Humifikācija izprotama kā organisko vielu sadalīšanās un transformācija, tai skaitā humusvielu veidošanās. Humifikācijas pakāpes noteikšanai ieteikts lietot kopējās organiskās vielas kūdrā un humifikācijas gaitā veidoto humusvielu attiecību, kūdras sārmaina ekstrakta sorbcijas vērtību pie 540 nm, humīnskābju un fulvoskābju attiecības, kā arī veidoto	Kūdras humifikācijas pakāpe

				humusvielufluorescentās īpašības (Borgmark, 2005).	
Kūdras iegula	Peatdeposit	Derīgā izrakteņa iegula, kas ietver kūdras slāņu kopumu, kas raksturo konkrētajā atradnē esošo dabas resursu.			Kūdras iegula
Kūdras pelnainība	Peatashcontent	Pelnainība ir kūdras nedegošās minerālās daļas attiecība procentos pret kūdras sausni. Dažādu purva tipu kūdrās pelnainība ir atšķirīga: zemā tipa – 6-18%, pārejas tipa – 4-6%, augstā tipa – 2-4%.			Kūdras pelnainība
Kūdras sadalīšanās pakāpe	Peatdecompositiondegree	Procentos izteikta kūdras sadalījušos augu šūnu daļas attiecība pret visu kūdras veidojošo augu atlieku daudzumu.		Vāji sadalījušies kūdra 5- 20%, Vidēji sadalījušies kūdra – 20-35%, Labi sadalījušies - >35%	Kūdras sadalīšanās pakāpe
Kūdras skābums, pH	PeatpH	Oligotrofo jeb augstā tipa purvu kūdra (pH 4,5); Mezotrofo jeb pārejas tipa purvu kūdra (pH 4,5-5,5); Eitrofo jeb zemā tipa purvu kūdrai (pH 5,5 - 7,4)			Kūdras skābums, pH
Kūdrājs	Peatland	Zemes nogabals, kur uzkrājies vismaz 30 cm biezs kūdras slānis, bet, kas zaudējis tā dabīgās funkcijas, kuram kūdras veidošanās un ekosistēmas funkcijas ir traucētas vai iznīcinātas („StrategyforResponsiblePeatlandManagement” IPS, 2010).	Zemes nogabals, kur ir maz tipiskai purva veģetācijai raksturīgas sugu, vai arī tas ir ar fragmentāru veģetācijas izplatību vai bez tās.		Kūdrājs
Kūdrzeme	Peatland	Zemes nogabali, kur ir veidojušies vai veidojas kūdra.	Nogabalā var būt izplatītas mitrumu mīlošas, purviem raksturīgas augu sabiedrības, bet var būt sastopamas arī citas augu sabiedrības (pļavu, mežu utt.), kas ieviesušās dabas	Kūdras uzkrāšanās notiek purva ekosistēmas ietvaros.	Kūdrzeme

			apstākļu izmaiņu vai cilvēka darbības ietekmētās teritorijās uz kūdrainām augsnēm.		
Mezotrofiska kūdra	Mesotrophic peat	Pārejas tipa purvu kūdra veidojas atmiršot augiem, kas auguši jauktas minerālās barošanās (mezotrofiskos) apstākļos.			Mezotrofiska kūdra
Mikroreljefs	Microrelief	Mikroreljefs var tikt novērots pētīt kūdras slāņu raksturu, izplatību, ko ietekmē konkrētā slāņa veidošanās laikā esošais hidroloģiskais režīms un tā izmaiņas, kas var ietekmēt kūdras veidojošo augu sastāva izmaiņas nelielās platībās un tādējādi arī kūdras sastāva atšķirības tuvu esošos laukumos.	Mikroreljefs raksturīgs augstajiem purviem attīstības brieduma stadijā un tā struktūra veidojas galvenokārt no atkarībā mitruma, temperatūras apstākļiem, augu sugām, kūdras slāņa biezuma un hidroloģiskajiem apstākļiem. Mikroreljefa formu nodalīšanai tika precizēti jēdzieni: ciņu, ciņu – liekņu, grēdu – liekņu reljefa formas. Ciņi un grēdas ir pozitīvās reljefa formas, liekņas – negatīvās, kurās var būt: lāmas, slīkšņas, akači jeb ezeriņi. Augstajiem purviem raksturīgi ciņi, kuri vietumis veido garenstieptas ciņu grēdas. Ciņus augstajos purvos sastop gan malās, gan arī purva centrālajā daļā. Ciņu veidošanos veicina augi, kuri aug blīvos ceros, tādējādi sablīvējot augsni un traucējot tās aerāciju, kas savukārt izsauc atmirušo augu daļu vājāku sadalīšanos un uzkrāšanos uz vietas.	Raksturīgs tikai augsto purvu mikroreljefam.	Mikroreljefs, ciņu, ciņu – liekņu, grēdu – liekņu mikroreljefs
Oligotrofiska kūdra	Oligotrophic peat	Augsto purvu kūdra veidojas vājas minerālās barošanās (oligotrofiskos) apstākļos			Oligotrofiska kūdra
Pārejas tipa purvs	Transitional mire	Pārejas purvi veidojas jauktas barošanās apstākļos, kā rezultātā veidojas jaukta veģētācija un augiem atmiršot veidojas pārejas purva	Pārejas purvos ir sastopamas dažādas kūdras veidojošas augu sabiedrības, kas izveidojušās, aizaugot un pāraugot barības vielām nabadzīgiem	Pārejas purvi var veidoties arī reljefa pazeminājumos, kur izveidojušies	Pārejas tipa purvs

		kūdra (Brakšs 1961). Pārejas tipa purvs var veidoties vai nu virs zemā tipa kūdras slāņa, kas kļuvis tik biezs, ka gruntsūdeņi mazāk piekļūst purva virspusei un samazinās zāļu purviem raksturīgo augu daudzveidība un kūdru veidojošo augu sastāvā palielinās sfagnu īpatsvars. Izveidojoties biežam kūdras slānim gruntsūdeņi mazāk piekļūst purva virspusei, tā tūlīt samazinās zāļu purviem raksturīgais augājs	līdz vidēji bagātiem ezeriem, un kurās dominē zemi vai vidēji augsti grīšļi, zaļšūnas vai sfagni. Slīkšņas cieši saistītas ar amfībiskām un ūdensaugu sabiedrībām. Boreālajā reģionā šajā biotopā iekļauj arī minerotrofos purvus, kas nav lielāka purvu kompleksa sastāvdaļa. Šajā biotopā iekļauj arī uzpūstā grīšļa <i>Carex rostrata</i> monodominanto audžu ieslēgumus ezeru krastu slīkšņās.	pārmitri apstākļi un sākusi uzkrāties kūdra.	
Pārejas tipa purva kūdras veidi	Peat types of transitional mire	Pārejas tipa kūdru veido augi dažādā sadalīšanās pakāpē, kas dzīves laikā barības vielas uzņēmuši gan no gruntsūdeņiem, gan nokrišņiem (mezotrofī apstākļi). Sadalīšanās pakāpe ir atkarīga no veģētācijas rakstura - no vidējas līdz vājai. Līdz ar vidējo sadalīšanās pakāpi pH reakcija ~ 4,5. Krāsa tumša, brūngana. Sastāvā dominē koksnes atliekas, grīšļi un sfagni. Pārejas tipa kūdrā visbiežāk izdala koku, koku-grīšļu un koku-zāļu kūdras apakštipus. Pārejas tipa koku-grīšļu, zāļu-koku kūdras sastāv no oligotrofas un eitrofas augu valsts, un galvenie tās veidojošie augi ir grīšļi <i>C. lasiocarpa</i> , <i>niedres Phragmites australis</i> , <i>šeihcērijas Scheuchzeria palustris</i> un priedes <i>Pinus sylvestris</i> .		Kūdru veidojošo augu sastāvs ir mainīgs pat nelielos attālumos atkarībā no tā, kurš augu barošanās veida konkrētajā vietā dominē. Parasti pārejas kūdras slāņi nav biezi, jo tos drīz vien pārklāj augstā tipa purvu kūdra.	Pārejas tipa purva kūdras veidi
Pārpurvošanās	Paludification Bogging	Pārpurvošanās ir eksodinamisks ģeoloģisks process, ko izraisa konkrētās vietas hidroloģiskā režīma izmaiņas, kas var būt saistītas ar	Ekoloģisko apstākļu izmaiņas izsauc augāju nomaiņu, mitrumu mīlošu floras sugu ieviešanos un pārpurvotas ar organiskajām vielām bagātas (līdz		Pārpurvošanās

		gruntsūdens līmeņa vai virszemes ūdeņu līmeņa celšanos klimata pārmaiņu vai cilvēka darbības rezultātā.	15%) augsnes izveidošanos.		
Pārpurvota zeme	Palyfiedground	Pārpurvota zeme ir nogabals, kam raksturīgi pārmitri apstākļi, specifiska augu un dzīvnieku valsts, kā arī notiek kūdras uzkrāšanās.kuram, tomēr kūdras slāņa biezums ir par 30 cm mazāks.	Pārpurvotu zemi raksturo pārmitri apstākļi, specifiska augu un dzīvnieku valsts, kā arī notiek kūdras uzkrāšanās, bet kūdras slāņa biezums ir mazāks par 30 cm. Bioloģiskā aspektā to var uzskatīt par purvu.	Iekļaujot pārpurvotās zemes pie purviem, valstī ievērojami pieaugtu purvu (kūdrāju) platības, tāpēc ir jānodala pārpurvota zeme no purviem vai/un kūdrājiem.	Pārpurvota zeme
Purva attīstības cikls	Miredevelopmentcycle	Pilns purva evolūcijas cikls ietver tā attīstību no zemā purva uz pārejas purvu un tālāk uz augsto purvu un atbilstošu nogulumu uzkrāšanos. Atkarībā no purva veidošanās hidroģeoloģiskajiem apstākļiem, purva griezumā var nebūt novērojams pilns attīstības cikls.		Daži zemā tipa purvi, kuros ir augsts gruntsūdens līmenis, bieža virszemes ūdeņu pietece vai arī tie regulāri pārplūst, var visu laiku palikt zemā purva stadijā. Pārejas un augstā tipa purvi, paaugstinoties gruntsūdens līmenim, var veidoties arī tieši uz minerālzemes. Bieži vien vienā purva kompleksā ir pārstāvēti visi trīs purvu tipi, kuru izplatība var mainīties purva attīstības gaitā.	Purva attīstības cikls
Purva ieplaka	Peatlanddepression	Negatīva reljefa forma jeb pazeminājums reljefā, kur			Purva ieplaka

		apgrūtinātas noteces apstākļos sāk uzkrāties kūdra un veidojas purvs. Tā var būt arī sekla ezera gultne, kuram aizaugot, virs ezera nogulumiem sāk uzkrāties kūdra un veidojas purvs.			
Purva rūda, limonīts	Bog ore, limonite	Purva rūda jeb limonīts - dažāda veida dzelzs hidroksīdu maisījums atrodams purva kūdrā. Purva rūdā esošā limonīta $(\text{FeO}(\text{OH}) \cdot n\text{H}_2\text{O})$ dzelzs oksīda un hidroksīda formas attiecība dažādos limonīta paraugos nav konstanta.			Purva rūda, limonīts
Purva veidošanās	Mireformatio n	Purvs var veidoties aizaugot sekla iedenstilpei vai arī pārpurvojoties sauszemei pārmitros apstākļos, ko var izraisīt gruntsūdens līmeņa celšanās vai arī palielināts nokrišņu daudzums, kas ir lielāks par iztvaikošanu. Pārmitros apstākļos augiem atmirstot, mikroorganismi nevar pietiekoši intensīvi sadalīt augu atliekas, jo tiem trūkst skābekļa. Tādējādi nepilnīgi sadalījušās augu atliekas sablīvējas un izveidojas kūdras slānis.	Pārmitros apstākļos izveidojas tādu augu sabiedrības, kam nepieciešams liels mitrums vai kas spējīgi piemēroties šim mitrumam. Rudenī, veģetācijas periodam beidzoties, augi atmirst un satrūd – mikroorganismi un sēnes sadala organiskās vielas minerālvielās.		Purva veidošanās
Purvs	Mire	Purvs – zemes virsmas nogabals, kam raksturīgs patstāvīgs vai ilgstošs periodisks mitrums, specifiska veģetācija un kūdras uzkrāšanās. Saskaņā ar purvu klasifikāciju ģeoloģiskā aspektā, purvainu vietu roši var saukt par purvu tikai tad, ja tajā nenosusinātā stāvoklī ir vismaz 30 centimetrus biezs kūdras slānis. Purvs ir tūkstošiem gadu ilgā laika posmā ģeoloģiskos procesos izveidojies dabas resurss. Purvi var veidoties divos dažādos veidos: pārpurvojoties sauszemei vai	Bioloģiskās daudzveidības viedokļa par purvu var uzskatīt mitras vietas, kur notiek kūdras veidošanās, neatkarīgi no tā kūdras slāņa biezuma. Arī vietā ar 5 centimetrus biezu kūdras slāni var tikt sastaptas purviem raksturīgās augu sugas, Purvu biotopus raksturo noteikts augu un dzīvnieku kopums. Purvi — ekosistēmas, kur palielināta mitruma apstākļos ieviesušās mitrumu mīlošas augu sugas, tām atmirstot veidojas kūdra un koku augstums konkrētajā vietā nepārsniedz 5 m	Vēsturiski termins „Mire” angļu valodā tika lietots kā sinonīms „peatland”, kas ietver visus purva tipus, kur notiek kūdras veidošanās (Heathwaiteet.al., 1993). Tomēr pēdējā laikā ar purvu pētījumiem un apsaimniekošanu	Purvs

		aizaugot ūdenstīpēm, kā rezultātā veidojas un uzkrājas kūdra.	augstumu. Meža ekoloģijas aspektā purvs ir ekosistēma ar pārmitrām, vāji aerētām kūdras augsnēm un specifisko purvu veģetāciju kā galveno organisko vielu ražotāju.	saistītā sabiedrībā dominē uzskats, ka termins "Mire" attiecas tikai uz dabīgiem vai nedaudz ietekmētiem purviem, kamēr "peatland" attiecas gan uz purviem kopumā, gan arī uz jau ietekmētiem purviem, kūdrzemēm un kūdrājiem. Purvus var raksturot, kā ekosistēmu ar patstāvīgu kūdras slāni, kas no tā attīstības un esošā stāvokļa iedalāms dažādās attīstības vai degradācijas pakāpēs.	
Purva nogulumu slāņu ģeoloģiskais griezum	Geological section of peatland deposit	Purva nogulumu ģeoloģiskais griezum, kurā vertikāli no apakšas uz augšu, atbilstoši nogulumu uzkrāšanās secībai, tiek attēloti visi kūdras slāņi. Šos atsevišķos griezumus parasti izmanto, lai sastādītu purva šķērsgriezum.			Purva nogulumu slāņu ģeoloģiskais griezum
Purva gultne	Peatland bottom	Negatīva reljefa forma, kurā virs smilts, morēnas, mālu vai aleirītu nogulumiem vai arī virs ezera nogulumiem (māli, sapropelis, dūņas, u.c.) sākusi uzkrāties kūdra un izveidojies purvs.			Purva gultne

Purva ģeoloģiskais šķērsriezums	Geological cross-section of peat land	Ģeoloģiskais šķērsriezums tiek izveidots horizontāli vai nu pāri visam purvam vai tā daļai pēc ģeoloģiskajos pētījumos – ģeoloģiskajā urbšanā un zondēšanā iegūtajiem datiem un izmantojot purva nogulumu slāņu ģeoloģisko griezumu informāciju.			Purva ģeoloģiskais šķērsriezums
Purvu iedalījums pēc veģetācijas	Mire classification according to vegetation	Kūdras botāniskais sastāvs norāda uz veģetācijas raksturu konkrētā kūdras slāņa veidošanās laikā. Pēc kūdru veidojošo augu atlieku sastāva izšķir zemā jeb zāļu tipa purvus, pārejas un augstā tipa jeb sūnu purvus.	Pēc veģetācijas augu barošanās režīma īpatnībām un kūdru veidojošo augu sastāva un minerālvielu daudzuma izšķir zemos jeb zāļu (eitrofiskos) purvus, pārejas (mezotrofiskos) purvus un augstos jeb sūnu (oligotrofiskos) purvus.		Purvu iedalījums pēc veģetācijas
Purvu nosusināšana	Peatland drainage	Purva ūdens režīma ietekmēšana, un dabiskā mitruma būtiska samazināšana un gruntsūdens līmeņa pazemināšana galvenokārt veicot melioratīvus pasākumus.			Purvu nosusināšana
Purvu tipi	Peatland, Mire types	Latvijā purva tipu galvenokārt nosaka pēc kūdras slāņus veidojošo augu sastāva un to barošanās veida, izšķirot 3 purva tipus – zemā tipa, pārejas tipa un augstā tipa purvus, kuriem raksturīgi konkrēti, tikai šim tipam raksturīgi kūdras veidi. Purvu tipu raksturu nosaka purva ģenēze, vecums, ģeogrāfiskais novietojums, minerālais pamatslānis, hidroloģiskais režīms, veģetācijas barošanās apstākļi, purva attīstības stadija un vairākas citas pazīmes.	Par būtiskāko purva tipa pazīmi atzīst specifisko purva veģetāciju, kas atkarīga no augu barošanās apstākļiem, tādēļ Latvijā purva tipi tiek noteikti galvenokārt pēc to barošanās veida un veģetācijas rakstura, izšķirot 3 purva tipus – zemā tipa, pārejas tipa un augstā tipa purvus.	Ekoloģijā purvu klasifikācija ir nedaudz atšķirīga un atkarībā no barošanās veida, izdala divus purvu tipus – ombrotrofos purvus un minerotrofos purvus. Ekoloģiskās klasifikācijas pazīmes vislabāk atspoguļo purva attīstības dinamiku. Ombrotrofo purvu veģetācija barības vielas un ūdeni	Purvu tipi

				uzņem tikai no nokrišņiem, un no tā izriet, ka ombrotrofie purvi pēc minerālbarošanās tipa atbilst augstajiem purviem.	
Purvu veidošanā priekšnoteikumi	Preconditions for peatland formation	Galvenie nosacījumi: 1) klimats ar lielāku nokrišņu daudzumu nekā iztvaikošana; 2) viegli viļņots reljefs ar apgrūtinātu noteci; 3) vāji caurlaidīgi vai necaurlaidīgi ieži ieplaku virskārtā; 4) bagātīga augu valsts ar lielu biomasas apjomu.			Purvu veidošanā priekšnoteikumi
Purvu veidošanās aizaugot ūdenstilpei vai ūdenstecei	Filling-in	Augiem atmirstot, ūdenstilpē sākumā veidojas un uzkrājas kūdrais sapropelis, bet vēlāk kūdra un veidojas purvs.	Seklos ezeros aizaugšana sākas pakāpeniski no piekrastes. Pašā seklākajā daļā, tuvāk krastam, sāk augt grīšļi, vilkvāļītes un citi mitrumu un stāvošus sekļus ūdeņus mīloši augi. Palielinoties dziļumam, aug meldri ūdensrozes un citi peldošie un iegremdētie ūdensaugi.		Purvu veidošanās aizaugot ūdenstilpei vai ūdenstecei
Purvu veidošanās pārpurvojoties sauszemei	Paludification	Veicina vairāki faktori, kas nereti darbojas vienlaikus: atmosfēras nokrišņi, ja tuvu virszemei esoši ūdeni mazcaurlaidīgi iežu slāņi, tai skaitā arī ortšteina slānis, reljefa pazeminājumi ar vāju drenāžu, tuvu zemes virspusei esošs gruntsūdens vai tā līmeņu maiņa. Jūras un upju krastos purvi veidojas applūstošajās piekrastēs.			Purvu veidošanās pārpurvojoties sauszemei
Slīkšņa	Quaking	Slīkšņas veidojas aizaugošu ezeru krastos vai arī veidojas atsevišķās vietās augstajos purvos. Raksturīgs	Slīkšņas ir lāmas nākamā attīstības stadija. Sfagni vietām var vairs nebūt, ja ir, tad kopā ar purva šeihcēriju,		Slīkšņa

		maz jaukts pusšķidras kūdras sastāvs, kurā labi sadalījušās kūdra ietver maz vai praktiski nesadalījušās augu, visbiežāk grīšļu, atliekas. Slišķņa visbiežāk mēdz veidoties aizaugot ezeram, atmirstot peldošajiem ūdensaugiem, kā rezultātā veidojas peldošs kūdras slānis, kurā pamazām sāk augt sauszemes mitraudži – grīšļi un kosas. Peldošā kūdras slāņa un augāja biezums var sasniegt 2 m.	dūkstu grīšļi, trejlapu puplaksi. Staigns. Bieži vērojami atklātas kūdras laukumi, var būt izveidojušies arī atklāti ūdens laukumi, "krasti" nav stingri.		
Von Posta skala	Thevon Post Scale	L. Von Posta sadalīšanās pakāpes noteikšanas skala, izmantojama kūdras īpašību noteikšanai lauka apstākļos. Von Posts noteicis 10 kūdras sadalīšanās indeksus (H1 līdz H10) un mitruma indeksus (B1 līdz B5), ņemot vērā kūdras īpašības (ūdens daudzumu, krāsu, kūdras elastīgumu, augu atlieku redzamību), kuras viegli noteikt lauka apstākļos			Von Posta skala
Zemā tipa jeb mineratrofais zāļu purvs	Fen, minera-trophic	Zemā tipa purvi veidojas vietās, kur pieplūstot minerālvielām bagātīgiem ūdeņiem (gruntsūdenim, upju, avotu vai virszemes ūdeņiem veidojas pārmitri apstākļi) un ieviešas mitrumu mīloši augi vai arī aizaugot seklām ūdenstilpēm. Tiem atmirstot, veidojas zemā tipa kūdra. Atkarībā no galveno kūdru veidojošo augu procentuālā sastāva Latvijas purvos var izšķirt 15 zemā tipa kūdras veidus.	Zemie purvi barojas ar minerālvielām bagātīgiem gruntsūdeņiem, kā arī ar virszemes noteces ūdeņiem, kas ir bagāti ar minerālvielām. Zāļu purvu veģetāciju veido grīšļi, trejlapu puplaksis, purva vārnakāja, šaurlapu spilve, purva rūgtdille, pļavas vilkmēle, sūnas (starainā atskabardzene, parastā smailzarīte, adiantuspārmene, lielā samtīte, parastā dižsirpe), nereti sastopams purva bērzsun pelēkais kārklis.	Zemā tipa purvi sastopami augsto purvu malās, upju palienēs un ezeru krastos. Par purva izcelsmi, aizaugot ezeram, liecina ezera nogulas – sapropelis.	Zemā tipa jeb mineratrofais zāļu purvs
Zemā tipa jeb zāļu purva kūdras veidi	Peattypesofminera-trophicfen	Zemā tipa kūdru veido mitrumu mīloši augi, kam nepieciešams ar minerālvielām bagāti ūdeņi, kas arī nosaka to, ka zemā tipa kūdrās ir	.	Zāļu purvos kūdras slāņa biezums bieži vien ir relatīvi neliels	Zemā tipa jeb zāļu purva kūdras veidi

	<p>visaugstākais minerālvielu saturs (Brakšs 1961). Zemā tipa kūdras parasti veido eitrofo augu atliekas ar augstu sadalīšanās pakāpi. Kūdras krāsa ir ļoti tumša, bet pH ir neitrāls (6–7) vai bāzisks, ja pH ir lielāks par 7. Galvenie zemā tipa kūdras veidi ir grīšļu, koku-grīšļu, koku-zāļu, hipnu un niedru kūdras. Galvenie zāļu kūdras veidojošie augi ir grīšļi <i>C. lasiocarpa</i>, <i>C. limosa</i>, <i>C. riparia</i> un niedres <i>Phragmites australis</i>, ko papildina kosu un koku atliekas. Kūdras sadalīšanās pakāpe parasti ir vidēja vai augsta (20 – 50% un vairāk).</p>		<p>salīdzinājumā ar augstā tipa purviem, kā arī vērojama augsta pelnainības pakāpe (6 - 16%).</p>	
--	---	--	---	--